

COMISIA
EUROPEANĂ

Strasbourg, 18.4.2023
COM(2023) 229 final

2023/0113 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2014/59/UE și a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește anumite aspecte ale cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Modificările propuse la Directiva 2014/59/UE¹ (Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare sau BRRD) și la Regulamentul (UE) nr. 806/2014² (Regulamentul privind mecanismul unic de rezoluție sau RMUR) fac parte din pachetul legislativ privind gestionarea crizelor și asigurarea depozitelor, care include, de asemenea, modificări suplimentare ale acestor acte și ale Directivei 2014/49/UE³ (Directiva privind schemele de garantare a depozitelor sau DGSD).

Cadrul UE de gestionare a crizelor este bine stabilit, însă episoadele recente de situații de intrare în dificultate a băncilor au arătat că sunt necesare îmbunătățiri. Scopul reformei CMDI (gestionarea crizelor și asigurarea depozitelor) este de a se baza pe obiectivele cadrului de gestionare a crizelor și de a asigura o abordare mai coerentă a rezoluției, astfel încât orice bancă aflată în criză să poată ieși de pe piață în mod ordonat, menținând în același timp stabilitatea financiară, banii contribuabililor și asigurând încrederea deponenților. În special, cadrul de rezoluție existent pentru băncile mici și mijlocii trebuie consolidat în ceea ce privește conceperea, punerea în aplicare și, cel mai important, stimulentele pentru aplicarea sa, astfel încât să poată fi aplicat în mod mai credibil acestor bănci.

În urma crizei financiare mondiale și a crizei datoriilor suverane, UE a luat măsuri decisive, în conformitate cu apelurile internaționale la reformă, pentru a crea un sector financiar mai sigur pentru piața unică a UE. Printre acestea se numără punerea la dispoziția autorităților a instrumentelor și a competențelor necesare pentru a gestiona în mod ordonat situația de intrare în dificultate a oricărei bănci, menținând în același timp stabilitatea financiară, finanțele publice și protecția deponenților.

Cadrul UE a fost reformat în mare parte pe baza standardelor globale convenite cu partenerii internaționali ai UE. Acesta este alcătuit din patru texte legislative principale ale UE adoptate în 2013 și 2014, care acționează împreună cu legislația națională relevantă: un regulament și o directivă privind cerințele prudențiale pentru instituții și supravegherea acestora [Regulamentul privind cerințele de capital (CRR⁴) și Directiva privind cerințele de capital (CRD⁵)], BRRD și RMUR.

¹ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

² Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

³ Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

⁴ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁵ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de

Pachetul bancar din 2019 a revizuit legislația prin includerea unor măsuri care să respecte angajamentele asumate de UE în cadrul forurilor internaționale⁶ de a lua măsuri suplimentare în direcția finalizării uniunii bancare, oferind măsuri credibile de reducere a riscurilor pentru atenuarea amenințărilor la adresa stabilității financiare. Principalele revizuiuri au vizat (i) punerea în aplicare în UE a „listei internaționale a termenilor și condițiilor privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (TLAC)” publicate de Consiliul pentru Stabilitate Financiară la 9 noiembrie 2015 (denumită în continuare „standardul TLAC”)⁷ pentru băncile de importanță sistemică globală, denumite în cadrul legislației UE instituții de importanță sistemică globală; și (ii) modificarea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile (MREL) prevăzute în BRRD sau în RMUR.

Obiectivul acestor reforme a fost de a garanta că absorbția pierderilor și recapitalizarea băncilor, atunci când aceste bănci devin neviabile din punct de vedere financiar și intră ulterior în procedura de rezoluție, se vor realiza prin mijloace private. Revizuirea a clarificat, de asemenea, aplicarea MREL la nivelul filialelor din cadrul grupurilor bancare prin introducerea conceptului de „MREL internă” în conformitate cu un concept similar inclus în standardul TLAC. Aceste cerințe au scopul de a asigura existența unor mecanisme interne între entitățile din grup pentru a transfera pierderile de la entitățile din grup către entitatea de rezoluție, și anume, de regulă, întreprinderea-mamă, fără a plasa entitățile din grup în rezoluție formală, ceea ce ar putea avea efecte de perturbare a pieței. Pentru a pune în aplicare acest mecanism, entitățile din grup sunt obligate, pe baza deciziei autorităților de rezoluție, să emită datorii eligibile care ar trebui să fie subscrise direct sau indirect de entitatea de rezoluție.

Cadrul MREL al UE a fost modificat ulterior prin Regulamentul (UE) 2022/2036 al Parlamentului European și al Consiliului⁸, care a instituit metode pentru subscrierea indirectă de instrumente eligibile pentru îndeplinirea MREL interne. Pe baza unei evaluări tehnice efectuate de ABE în temeiul unui mandat prevăzut la articolul 45f alineatul (6) din BRRD, regulamentul a introdus un mecanism de deducere pentru subscrierile indirecte de MREL internă prin intermediul unor entități intermediare dintr-un lanț de proprietate (și anume între filiala finală și entitatea de rezoluție) pentru a asigura aplicarea eficace a transferurilor interne de pierderi în cadrul MREL. În cadrul acestui mecanism, denumit abordare de deducere bazată pe deținerile totale, entitățile intermediare trebuie să deducă din capacitatea lor MREL internă deținerile de instrumente eligibile pentru MREL internă emise de alte entități care fac parte din același grup de rezoluție. Textul precizează, de asemenea, că entitățile intermediare care respectă MREL internă pe bază consolidată sunt scutite de obligația de a-și deduce deținerile de instrumente emise de entitățile incluse în perimetrul de consolidare. Această

investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁶ Consiliul pentru Stabilitate Financiară (versiunea actualizată din 2014), [Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions](#) (Atributele-cheie ale regimurilor eficiente de rezoluție a instituțiilor financiare).

⁷ Consiliul pentru Stabilitate Financiară (2015), [Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks \(G-SIBs\) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity \(TLAC\) Term Sheet](#) [Principii privind capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a băncilor de importanță sistemică globală (G-SIB) în cadrul procedurilor de rezoluție, Lista termenilor și condițiilor privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (TLAC)].

⁸ Regulamentul (UE) 2022/2036 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește tratamentul prudențial al instituțiilor de importanță sistemică globală, cu o strategie de rezoluție cu mai multe puncte de intrare, și metode pentru subscrierea indirectă de instrumente eligibile în vederea îndeplinirii cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile (JO L 275, 25.10.2022, p. 1).

abordare a fost preferată unei abordări de deducere bazate pe cerințe, în care cuantumul deducerilor impuse entităților intermediare ar fi limitat de un plafon corespunzător nivelului MREL interne a entității emitente care aparține aceluiași grup de rezoluție.

Regulamentul (UE) 2022/2036 a mandatat, de asemenea, Comisia să revizuiască punerea în aplicare a abordării de deducere pentru subscrierea indirectă de resurse eligibile pentru MREL internă în cadrul diferitelor tipuri de structuri de grupuri bancare, să evalueze potențialele consecințe nedorite ale noului mecanism de deducere și să asigure un tratament proporțional și condiții de concurență echitabile, în special în ceea ce privește lanțurile de proprietate care includ o societate operațională între o societate-mamă holding și filialele sale („structurile holdco”, în opoziție cu „structurile opco”, în cazul în care entitatea-mamă nu este o societate holding). Comisiei i s-a solicitat să evalueze: (i) posibilitatea de a permite respectarea MREL interne pe bază consolidată în situații suplimentare; (ii) tratamentul aplicat entităților al căror plan de rezoluție prevede lichidarea lor prin procedura obișnuită de insolvență („entități destinate lichidării”) și (iii) oportunitatea limitării deducerilor la un quantum echivalent cu MREL internă a entității emitente.

Pe baza unei analize a mecanismului de deducere introdus în regulament și a unei evaluări cantitative a impactului care utilizează datele furnizate de Comitetul Unic de Rezoluție (SRB), Comisia a constatat că sunt necesare și adecvate modificări specifice ale BRRD și RMUR în ceea ce privește domeniul de aplicare al cerințelor privind MREL internă și tratamentul entităților destinate lichidării.

Modificările propuse vor contribui la posibilitatea de soluționare a băncilor prin îmbunătățirea funcționării și a proporționalității mecanismului de deducere și vor asigura faptul că acesta nu creează probleme legate de condițiile de concurență echitabile între diferitele structuri de grupuri bancare.

Având în vedere că dispozițiile corespunzătoare sunt deja în vigoare și vor deveni aplicabile în UE la 1 ianuarie 2024, modificările propuse trebuie efectuate în timp util. Necesitatea unei adoptări rapide este amplificată și mai mult de faptul că grupurile bancare au nevoie de claritate în ceea ce privește mecanismul de deducere pentru a decide care este cea mai bună modalitate de a-și organiza capacitatea MREL internă, având în vedere termenul general de respectare a MREL, stabilit, de asemenea, la 1 ianuarie 2024.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Propunerea prezintă modificări ale legislației existente, pe baza unui mandat acordat Comisiei de a evalua funcționarea mecanismului de deducere prevăzut în Regulamentul (UE) 2022/2036, și îl face pe deplin coerent cu dispozițiile de politică existente în domeniul gestionării crizelor bancare.

Revizuirea precis orientată a RMUR urmărește să îmbunătățească funcționarea și proporționalitatea mecanismului de deducere și asigură faptul că acesta nu creează probleme legate de condițiile de concurență echitabile între diferitele structuri de grupuri bancare.

- **Coerența cu alte politici ale UE**

Propunerea se bazează pe reformele realizate în urma crizei financiare care a condus la crearea uniunii bancare și a cadrului unic de reglementare pentru toate băncile din UE.

Propunerea contribuie la consolidarea legislației financiare a UE adoptate în ultimul deceniu pentru a spori reziliența sectorului financiar și pentru a asigura o gestionare ordonată a situațiilor de intrare în dificultate a băncilor. Scopul este de a consolida sistemul bancar și, în cele din urmă, de a promova finanțarea durabilă a activității economice în UE. Aceasta este pe deplin coerentă cu obiectivele fundamentale ale UE de promovare a stabilității financiare, de

reducere a recurgerii la banii contribuabililor în contextul rezoluției bancare și de menținere a încrederii deponenților. Aceste obiective sunt favorabile unui nivel ridicat de competitivitate și de protecție a consumatorilor.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Propunerea se întemeiază pe articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), având același temei juridic ca actele legislative pe care le modifică.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Propunerea vizează completarea și modificarea legislației UE deja existente (BRRD și RMUR), care, prin urmare, pot fi realizate cel mai bine la nivelul UE, mai degrabă decât prin inițiative naționale diferite. Capacitatea statelor membre de a adopta măsuri naționale este limitată, dat fiind că BRRD și RMUR reglementează deja aceste aspecte, iar modificările la nivel național ar contraveni dreptului Uniunii în vigoare în prezent.

Modificările propuse sunt în conformitate cu mandatul prevăzut în Regulamentul (UE) 2022/2036, prin care se solicită Comisiei să revizuiască aplicarea cadrului. Aceste modificări ar promova și mai mult aplicarea uniformă a cerințelor prudențiale, convergența practicilor în rândul autorităților de rezoluție și condiții de concurență echitabile pe întreaga piață unică a serviciilor bancare. Aceste obiective nu pot fi realizate în mod satisfăcător prin acțiunea individuală a statelor membre. În cazul în care UE ar înceta să reglementeze aceste aspecte, piața internă a serviciilor bancare ar fi supusă unor seturi diferite de norme, ceea ce ar conduce la fragmentare și ar submina cadrul unic de reglementare instituit recent în acest domeniu.

• Proportionalitatea

Acțiunea UE este necesară pentru atingerea obiectivului de îmbunătățire a aplicării normelor existente ale UE în ceea ce privește asigurarea posibilității de soluționare a grupurilor bancare și abordarea problemelor legate de condițiile de concurență echitabile. Modificările propuse se limitează la abordarea anumitor dispoziții din cadrul prudențial al UE pentru instituții care vizează exclusiv măsuri menite să asigure transferul fără probleme al pierderilor și al capitalului în cadrul grupurilor de rezoluție la momentul rezoluției, prin norme adecvate privind instrumentele eligibile pentru MREL internă în cazuri complexe, cum ar fi legăturile „în serie” („daisy chains”). În plus, modificările propuse se limitează la aspectele care nu pot fi abordate în limitele marjei discreționare existente prevăzute de normele actuale.

• Alegerea instrumentului

Măsurile ar urma să fie puse în aplicare prin modificarea BRRD și a RMUR printr-o directivă. Măsurile propuse se referă la sau dezvoltă în continuare dispozițiile deja existente în cadrul instrumentelor respective referitoare la capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor și a entităților.

O propunere specifică privind modificări specifice ale cadrului MREL este justificată având în vedere caracterul urgent al normelor armonizate la nivelul UE înainte de data aplicării, și anume 1 ianuarie 2024, a tratamentului specific prevăzut în CRR pentru subscrierea indirectă de resurse eligibile pentru MREL internă.

Având în vedere numărul limitat de modificări propuse, pentru a asigura o discuție coerentă în cadrul procesului colegislativ și alinierea deplină a modificărilor finale la BRRD și RMUR, amendamentele la ambele acte sunt incluse într-o singură propunere.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluări *ex post*/verificări ale adecvării legislației existente**

Această inițiativă are la bază mandatul Comisiei, introdus prin Regulamentul (UE) 2022/2036, de a revizui și a evalua funcționarea unui mecanism de deducere și de a adopta, după caz, o propunere legislativă pentru a remedia eventualele deficiențe identificate⁹.

Revizuirea se bazează pe o analiză care include o evaluare cantitativă a impactului axată pe condiții de concurență echitabile între diferitele tipuri de structuri de grupuri bancare. Aceasta a evaluat efectele normelor actuale și a analizat posibilele modificări legate de: (i) posibilitatea de a permite entităților care nu sunt ele însele entități de rezoluție să respecte cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile pe bază consolidată; (ii) tratamentul, în conformitate cu normele care reglementează cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile, aplicat entităților al căror plan de rezoluție prevede lichidarea lor prin procedura obișnuită de insolvență; și (iii) oportunitatea limitării cuantumului deducerilor necesare în temeiul normelor existente.

- **Consultările cu părțile interesate**

Personalul Comisiei a consultat statele membre cu privire la rezultatul analizei, la evaluarea cantitativă a impactului mecanismului de deducere și la modificările propuse prin intermediul Grupului de experți al Comisiei în materie de servicii bancare, plăți și asigurări.

Rezultatele acestor consultări au contribuit la elaborarea prezentei propuneri. Acestea au furnizat dovezi clare cu privire la necesitatea de a actualiza și de a completa normele actuale pentru a realiza în cel mai înalt grad obiectivele cadrului, asigurând în același timp proporționalitatea și condiții de concurență echitabile.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Comisia a beneficiat de sprijinul SRB prin furnizarea de date, care au fost colectate ad-hoc prin intermediul unui exercițiu voluntar direct de la grupurile bancare care fac obiectul normelor existente. Aceste date au fost comunicate Comisiei pe bază agregată și anonimizată. Eșantionul a fost alcătuit din zece entități intermediare, situate în șase state membre, care fac obiectul mecanismului de deducere în temeiul normelor existente. Eșantionul a fost împărțit în mod uniform între entitățile care făceau parte din structurile holdco și opco și s-a bazat, în majoritatea cazurilor, pe date începând cu 31 decembrie 2021.

Stat membru	Numărul de entități intermediare care fac parte din HoldCo	Numărul de entități intermediare care fac parte din OpCo
Austria		1
Belgia	1	1
Croația	1	
Franța		3
Irlanda	2	
Țările de Jos	1	
Total	5	5

⁹ Prezentul capitol din expunerea de motive îndeplinește obligația Comisiei de a raporta Consiliului și Parlamentului European cu privire la rezultatul revizuirii efectuate în conformitate cu clauza de revizuire introdusă la articolul 129 din BRRD prin Regulamentul (UE) 2022/2036.

Aceste dovezi cantitative au fost utilizate pentru a evalua modul în care funcționează cadrul de deducere în conformitate cu normele existente, pentru a identifica potențialele deficiențe și probleme legate de condițiile de concurență echitabile în ceea ce privește punerea sa în aplicare și pentru a testa eventualele modificări pentru a le remedia.

- **Evaluarea impactului**

Propunerea a făcut obiectul unei analize care a inclus o evaluare cantitativă a impactului, luând în considerare atât feedbackul primit de la părțile interesate, cât și necesitatea de a aborda diverse considerații specificate în mandatul acordat Comisiei în temeiul Regulamentului (UE) 2022/2036.

Evaluarea mecanismului de deducere pentru MREL internă

Comisia a evaluat existența potențială a unor probleme legate de condițiile de concurență echitabile între diferitele structuri de grupuri bancare în cadrul actualului mecanism de deducere.

Conform analizei, expunerile entităților intermediare care ar face obiectul unei deduceri conform unei abordări de deducere bazate pe deținerile totale corespund, în total, unui procent de 24,1 % din quantumul total al expunerii la risc (TREA) și unui procent de 4,3 % din indicatorul de măsurare a expunerii totale (TEM) al entităților intermediare. Cu toate acestea, entitățile intermediare care fac parte din structurile holdco tind să fie mai afectate, în ansamblu, în comparație cu entitățile intermediare care fac parte din structurile opco: deducerile ar reprezenta până la 28,1 % față de 14,3 % din TREA și până la 5 % față de 2,7 % din TEM pentru entitățile intermediare. Aceste diferențe pot fi explicate prin valorile mai mari ale expunerilor din interiorul grupului la nivelul entităților intermediare în cazul structurilor holdco, ceea ce se traduce prin quantumuri relative mai mari ale deducerilor (tabelul 1). Acest lucru se confirmă și atunci când se iau în considerare valorile medii la nivel de bancă. În timp ce deducerile reprezintă, în medie, 12,3 % din TREA pentru toate entitățile intermediare în cadrul unei abordări bazate pe deținerile totale, acest nivel atinge 14,7 % din TREA pentru entitățile intermediare care fac parte din structurile holdco, comparativ cu 7,5 % din TREA pentru cele care fac parte din structurile opco (tabelul 2).

Totuși, această diferență structurală nu se reflectă atunci când se ia în considerare situația solvabilității entităților intermediare, întrucât entitățile intermediare care fac parte din structurile holdco și opco se confruntă cu o scădere importantă a excedentului lor MREL după introducerea unui mecanism de deducere. În special, o entitate intermediară care face parte dintr-o structură holdco prezintă un deficit de 2,6 % din TREA față de MREL și față de cerința amortizorului combinat (CBR) cu o abordare de deducere bazată pe deținerile totale, iar alte patru entități intermediare continuă să aibă un excedent MREL mediu de 5,2 % din TREA, în timp ce toate au înregistrat un excedent (6,4 % din TREA, în medie) fără deduceri. Pentru entitățile intermediare care fac parte din structurile opco, excedentul mediu MREL față de MREL și CBR scade de la 5,3 % la 1,7 % din TREA, în timp ce pentru două entități care înregistrau deja un deficit fără deduceri, deficitul mediu crește de la 2,4 % la 6,1 % din TREA (tabelul 3).

Alegerea abordării de deducere (și anume abordarea bazată pe dețineri față de cea bazată pe cerințe) modifică amploarea impactului, dar nu și quantumul relativ mai ridicat al deducerii între cele două tipuri de structuri.

Cu toate acestea, efectul acestor modificări va fi diferit pentru entitățile intermediare care fac parte din structurile holdco, deoarece orice deficit afectează în mod direct capacitatea MREL a entității de rezoluție-mamă (prin emisiuni subordonate suplimentare pe piață). De fapt,

structurile holdco pot finanța emisiunile respective numai prin datorii subordonate din punct de vedere structural, având în vedere că, de regulă, este posibil ca acestea să nu aibă alte surse de finanțare. Această caracteristică specifică este confirmată de faptul că banca operațională din subordinea structurii holdco centralizează, în general, expunerile față de restul grupului. Dimpotrivă, în structurile opco, entitatea de rezoluție poate realoca alte surse de finanțare pentru a finanța MREL internă a entităților sale intermediare.

În acest context, Comisia a considerat că entitățile intermediare care fac parte din structurile holdco ar putea fi afectate într-o măsură diferită față de alte structuri, din cauza proporției expunerilor din interiorul grupului (care pot varia de la o bancă la alta) și a consecințelor unui deficit la nivelul entității intermediare. Această observație ar putea justifica necesitatea de a explora posibilele modalități de a face cadrul actual mai proporțional.

Au fost evaluate trei opțiuni de politică posibile.

(i) *Permiterea ca entitățile intermediare să respecte MREL pe bază consolidată*

Normele actuale nu impun o deducere la nivelul entității intermediare atunci când aceasta respectă deja MREL internă pe bază consolidată, în ceea ce privește deținerile sale de instrumente emise de entități în perimetrul de consolidare. Acest lucru este justificat de faptul că consolidarea ridică nivelul cerinței pentru a cuprinde expunerile (externe subgrupului) ale tuturor entităților din perimetrul de consolidare. Aceasta impune ca entitățile intermediare să dețină o capacitate MREL internă suficientă pentru a se asigura că pierderile lor, precum și pierderile entităților consolidate, pot fi transferate în amonte entității de rezoluție într-un mod eficace.

BRRD prevede doar două cazuri specifice în care MREL internă poate fi îndeplinită de o entitate care nu este entitate de rezoluție pe bază consolidată: în prezența derogărilor privind MREL internă [articolul 45f alineatul (4) din BRRD] și în cazul întreprinderilor-mamă din Uniune ale grupurilor din țări terțe [articolul 45f alineatul (1) al doilea paragraf].

Cu toate acestea, o cerință consolidată se poate dovedi utilă pentru a reflecta particularitățile anumitor structuri bancare, de exemplu atunci când o entitate intermediară centralizează în mod natural expunerile din interiorul grupului și, în cazul structurilor holdco, direcționează resursele MREL interne prepoziționate de entitatea de rezoluție. Stabilirea MREL interne pe bază individuală pentru anumite entități intermediare, cum ar fi cele care fac parte din structurile holdco sau din anumite structuri opco, în cazul din urmă în care cerințele prudențiale sunt stabilite pe bază consolidată, poate crea în mod artificial discrepanțe între cerințele entității de rezoluție și, respectiv, ale entității intermediare, aceasta din urmă făcând obiectul deducerilor. În acest context, stabilirea MREL interne pe bază consolidată la nivelul entității intermediare ar elimina obligația entității intermediare de a deduce expunerile legate de entitățile care fac parte din subgrupul său, deoarece consolidarea ar avea un efect similar celui al deducerilor.

Pe baza datelor analizate, consolidarea crește semnificativ cuantumul expunerilor entităților intermediare pe baza cărora se calculează MREL internă (+ 23 % TREA și + 52 % TEM în termeni agregați, tabelul 1).

Impactul asupra MREL și a solvabilității nu este clar pe întreg teritoriul și pare să fie influențat de considerații specifice băncilor, care ar putea face consolidarea mai mult sau mai puțin avantajoasă din perspectiva legăturilor „în serie”. De fapt, în comparație cu statu-quo-ul (fără deduceri), excedentele față de MREL ale entităților intermediare care fac parte din structurile holdco scad cu 25 %-40 % ca urmare a consolidării (de la 9,4 % la 7,3 % TREA), în timp ce excedentele entităților intermediare care fac parte din structurile opco par să scadă mult mai mult (de la 7,5 % la 2,7 % TREA).

Pentru structurile holdco, aplicarea consolidării are, în medie, un impact mai mic asupra excedentelor MREL decât deducerile în cadrul abordării bazate pe deținerile totale, dar rămâne mai penalizatoare decât deducerea în cadrul unei abordări bazate pe cerințe.

Datele arată, de asemenea, că, atunci când se ia în considerare diferența dintre o abordare de deducere bazată pe deținerile totale și consolidare, o entitate intermediară care face parte dintr-o structură holdco are un deficit față de MREL și cerința amortizorului combinat (CBR), dar acest deficit dispare odată cu consolidarea. În plus, deficitul față de MREL al entităților intermediare aparținând structurilor opco care înregistrează deja un deficit este fie în creștere, fie în scădere, în funcție de cazuri (tabelul 3).

În general, consolidarea ar putea fi benefică pentru entitățile intermediare care fac parte din structurile holdco. Absența unor efecte clare asupra structurilor opco, în pofida unei reduceri generale a excedentelor fără un impact consecvent asupra băncilor care înregistrează deja un deficit, poate fi explicată prin organizarea acestor grupuri, unde consolidarea la nivelul unei entități intermediare poate să nu fie neapărat relevantă în toate cazurile. În cazul în care se aplică fără distincție, consolidarea poate avea, prin urmare, efecte negative mai semnificative asupra băncilor care fac parte din structurile opco decât deducerile din abordarea bazată pe deținerile totale. Cu toate acestea, consolidarea poate fi o cale de abordare a situației structurilor holdco și opco în cazul cărora cerințele prudențiale sunt deja stabilite pe bază consolidată la nivelul entității intermediare.

(ii) *Eliminarea entităților destinate lichidării din domeniul de aplicare al mecanismului de deducere*

În cadrul actual, entitățile destinate lichidării fac obiectul unei cerințe privind MREL internă și, prin urmare, sunt, de asemenea, vizate de mecanismul de deducere atunci când sunt parte a unor legături „în serie”. Acest lucru poate fi excesiv de prudent, deoarece nu există așteptări (cu condiția ca strategia să fie aleasă în mod corect) de reducere a valorii contabile sau de conversie a instrumentelor entității destinate lichidării și de transfer în amonte al pierderilor către entitatea de rezoluție, prin intermediul entității intermediare, în caz de intrare în dificultate. În plus, impactul includerii entităților destinate lichidării în deducerile aplicabile legăturilor „în serie” poate fi semnificativ pentru entitățile intermediare din grupurile cu multe filiale alocate lichidării, în special având în vedere abordarea de deducere bazată pe dețineri, care prevede că trebuie dedusă întreaga sumă a fondurilor proprii și a datorii eligibile ale filialei finale deținute de entitatea intermediară.

Eliminarea entităților destinate lichidării din domeniul de aplicare al deducerilor în cadrul abordării privind legăturile „în serie” ar fi mai proporțională, având în vedere că nu este necesar să se transfere în aval resurse pentru recapitalizarea entității în caz de intrare în dificultate. Prin urmare, expunerile entităților intermediare față de entitățile destinate lichidării nu ar trebui să fie deduse, ci ponderate la risc în conformitate cu normele aplicabile, impunând entității intermediare să dețină fonduri proprii și datorii eligibile pentru a acoperi pierderile potențiale aferente acestor expuneri, dar într-o măsură mai mică în comparație cu o deducere integrală. În cazurile în care expunerile față de entitățile destinate lichidării ar fi semnificative, acest lucru poate afecta capacitatea entităților intermediare de a transfera toate pierderile până la entitatea de rezoluție. Cu toate acestea, datele disponibile arată că proporția expunerilor față de entitățile destinate lichidării este foarte scăzută, în special în structurile

opco¹⁰ (0,3 % din TREA în total, tabelul 1 și, în medie, 0,6 % din TREA, tabelul 2), reducând astfel la minimum riscurile identificate.

În ansamblu, datele indică faptul că expunerile entităților intermediare față de entitățile destinate lichidării reprezintă, în total, 2 % din TREA și 0,3 % din TEM ai entităților intermediare. Totuși, aceste proporții diferă atunci când se ia în considerare tipul de structură de grup: până la 2,6 % TREA și 0,3 % TEM pentru structurile holdco față de 0,3 % TREA și 0,1 % TEM pentru structurile opco (tabelul 1).

Cuantumul expunerilor (TREA/TEM) în cadrul unei abordări de deducere bazate pe dețineri, fără entități destinate lichidării, este în mod natural mai mare decât în cazul unei abordări bazate pe dețineri care include o deducere a expunerilor față de entitățile destinate lichidării, dar rămâne sub nivelurile atinse dacă deducerile ar fi plafonate printr-o abordare de deducere bazată pe cerințe.

De fapt, eliminarea expunerilor față de entitățile destinate lichidării din deduceri are un efect pozitiv asupra cuantumului total al deducerilor efectuate de entitățile intermediare pe întreg teritoriul, dar acest efect nu atinge același nivel ca deducerile în cadrul unei abordări bazate pe cerințe. În cazul structurilor holdco, deducerile în cadrul unei abordări bazate pe deținerile totale ar reprezenta 14,7 % TREA, care se reduce la 13,2 % TREA dacă se exclud expunerile față de entitățile destinate lichidării, dar care depășește în continuare nivelul de 11,1 % TREA atins pentru deducerile în cadrul unei abordări bazate pe cerințe. Rangul și proporțiile sunt similare pentru structurile opco (7,5 %, 6,9 % și, respectiv, 6 %). În general, o distanță puțin mai mică de jumătate din distanța dintre cele două abordări este acoperită prin eliminarea expunerilor față de entitățile destinate lichidării.

Cu toate acestea, eliminarea expunerilor față de entitățile destinate lichidării ar avea efecte diferite asupra tipului de instrumente afectate de deduceri și asupra pozițiilor MREL și de capital după deduceri.

Numărul entităților intermediare aparținând structurilor holdco care fac obiectul unei deduceri capabile să afecteze alte elemente decât datoriile eligibile [fonduri proprii de nivel 2, de nivel 1 suplimentar (AT1), de nivel 1 de bază (CET1)] scade atunci când se exclud entitățile destinate lichidării, în timp ce efectele par mai puțin semnificative pentru structurile opco, deoarece toate entitățile intermediare care deduc în prezent dintr-o categorie de fonduri proprii ar continua să deducă (în cuantumi relativ similare) din aceleași categorii. Acest lucru se explică, de asemenea, prin proporția limitată a expunerilor față de entitățile destinate lichidării pentru acest tip de entitate intermediară (tabelul 2).

Având în vedere efectele asupra MREL și a ratelor fondurilor proprii, eliminarea expunerilor față de entitățile destinate lichidării îmbunătățește situația pentru o serie de entități intermediare care înregistrau un deficit în raport cu diverse cerințe din cauza abordării de deducere bazate pe deținerile totale, eliminând sau reducând aceste deficite, în special în cazul unei structuri holdco și a două structuri opco¹¹. În plus, eliminarea expunerilor față de entitățile destinate lichidării conduce uneori la un deficit mai scăzut în comparație cu

¹⁰ Datele arată că proporția este ușor mai mare pentru structurile holdco, însă aplicarea consolidării ar anula necesitatea unei deduceri și ar face irelevantă această ajustare legată de entitățile destinate lichidării.

¹¹ În special, două entități intermediare au înregistrat un deficit față de MREL totală din cauza deducerilor care ar urma să fie reduse de la 3,8 % la 2,1 % TREA (-45 %), trei entități intermediare au înregistrat un deficit față de MREL totală + CBR din cauza deducerilor care ar urma să fie reduse de la 4,2 % la 3,2 % TREA (-24 %), iar o entitate intermediară a înregistrat un deficit în ceea ce privește cerințele sale de fonduri proprii de nivel 1 și cerințele generale de fonduri proprii care s-ar reduce la 0.

abordarea de deducere bazată pe cerințe¹². Cu toate acestea, efectul pare limitat atunci când se iau în considerare excedentele: acestea sunt mai mari în cadrul unei abordări de deducere bazate pe cerințe decât abordarea bazată pe deținerile totale, cu sau fără entități destinate lichidării, cu aproximativ 20-25 %, dar numai în raport cu cerințele privind MREL totală, ceea ce arată că alegerea abordării de deducere nu afectează cu adevărat ratele fondurilor proprii de nivel 1 de bază, ale fondurilor proprii de nivel 1 sau ale cerinței generale de fonduri proprii (tabelul 3).

În acest context, eliminarea entităților destinate lichidării din domeniul de aplicare al mecanismului de deducere ar îmbunătăți proporționalitatea cerinței, reflectând mai corect impactul deducerilor fără a afecta soliditatea prudențială a abordării și fără a modifica în mod semnificativ echilibrul obținut prin regulament. Impactul nu pare înclinat către o anumită structură de grup, având în vedere, de asemenea, proporțiile diferite pe care aceste expuneri le reprezintă în structurile holdco și opco.

Prin urmare, o astfel de modificare ar putea fi aplicată tuturor grupurilor, cu mențiunea că aceasta ar deveni irelevantă în cazul în care o entitate intermediară ar respecta MREL internă pe bază consolidată (din cauza absenței deducerilor în acest caz).

(iii) *Aplicarea unui plafon pentru nivelul deducerilor (abordarea de deducere bazată pe cerințe)*

MREL internă asigură faptul că pierderile la nivelul unei filiale dintr-un grup de rezoluție pot fi transferate în mod adecvat până la entitatea de rezoluție fără a plasa filiala în procedura de rezoluție. Introducerea unui mecanism de deducere urmărește să promoveze această capacitate internă de absorbție a pierderilor prin asigurarea faptului că pierderile nu rămân blocate la nivelul unei entități intermediare, punând în pericol punerea în aplicare a strategiei grupului.

O abordare bazată pe cerințe poate slăbi posibilitatea de soluționare a grupului, deoarece un plafon al deducerii corespunzătoare cerinței privind MREL internă (mai degrabă decât capacitatea) poate împiedica entitățile intermediare să transfere în mod corespunzător toate pierderile către entitatea de rezoluție, creând posibile blocaje la nivelul entității intermediare, întrucât quantumul capitalului și al datoriilor eligibile pe care autoritatea de rezoluție le-ar reduce sau le-ar converti în cazul intrării în dificultate a unei filiale nu ar fi plafonat la quantumul cerinței respective privind MREL internă. Aceasta ar conduce astfel la un rezultat mai puțin solid din punct de vedere prudențial.

Deducerea bazată pe cerințe poate afecta, de asemenea, comparabilitatea între emisiunile directe și cele indirecte de instrumente de către filială către entitatea de rezoluție, creând eventual probleme legate de condițiile de concurență echitabile între bănci în funcție de structura lor organizațională și opunându-se obiectivului inițial urmărit de colegiitori de a nu prefera o formă de emisiune în detrimentul alteia. În cele din urmă, abordarea de deducere bazată pe cerințe nu poate împiedica pe deplin dubla contabilizare a capacității MREL interne la nivelul entității intermediare.

Opțiunea preferată

Având în vedere rezultatul diferitelor opțiuni de politică, analiza concluzionează că ar trebui menținută abordarea de deducere bazată pe deținerile totale, adoptată în Regulamentul (UE) 2022/2036. Modificarea abordării prin introducerea unor limitări ale quantumului deducerilor care corespund cerinței privind MREL internă a filialelor emitente ar

¹² De exemplu, în cazul în care deținerile de instrumente pentru MREL internă ale entităților destinate lichidării ar fi deduse în cadrul unei abordări bazate pe cerințe, în timp ce acestea nu ar fi deduse în acest scenariu, ceea ce ar conduce la un deficit mai mic.

avea ca rezultat un mecanism mai puțin solid din punct de vedere prudential și ar reduce eficacitatea și eficiența mecanismului de deducere, creând riscuri de blocaje la transferul în amonte al pierderilor în cadrul unui grup. De asemenea, aceasta ar slăbi coerența cadrului, deoarece o astfel de modificare ar reprezenta o abatere semnificativă de la acordul politic la care au ajuns colegiuitorii în 2019, astfel cum se reflectă în mandatul încredințat ABE prin articolul 45f alineatul (6) din BRRD de a se asigura că subscrierile directe și indirecte de MREL internă nu ar trebui să conducă la un rezultat diferit.

Cu toate acestea, evaluarea concluzionează, de asemenea, că este oportun și necesar să se ajusteze la marjă mecanismul pentru a răspunde preocupărilor exprimate cu privire la impactul unei abordări de deducere bazate pe deținerile totale asupra anumitor structuri de grup, într-un mod care să sporească proporționalitatea și să nu pună în pericol transferul de pierderi și de capital în cadrul unui grup de rezoluție. În conformitate cu opțiunile analizate în evaluarea impactului, modificările care ar îndeplini cel mai bine aceste obiective și ar îmbunătăți coerența cu cadrul de rezoluție ar consta în: (i) a permite anumitor entități intermediare, și anume entităților intermediare care fac parte din structurile holdco și opco, în cazul cărora cerințele prudenciale sunt deja stabilite pe bază consolidată, să respecte MREL internă pe bază consolidată, sub rezerva deciziei autorității de rezoluție; și (ii) eliminarea emisiunilor entităților destinate lichidării din domeniul de aplicare al mecanismului de deducere.

Tabelul 1: Quantumurile expunerilor

Indicator	Structura de grup	Modificarea quantumului expunerii (față de valoarea de referință)			Expuneri față de entitățile de lichidare în % (față de valoarea de
		Deducere bazată pe deținerile totale	Deducere bazată pe cerințe	Subconsolidare	
TREA	HoldCo	28.1%	24.7%	7.5%	2.6%
	OpCo	14.3%	11.6%	62.9%	0.3%
	Total	24.1%	21.0%	23.4%	2.0%
TEM	HoldCo	5.0%	4.1%	42.3%	0.3%
	OpCo	2.7%	2.2%	74.0%	0.1%
	Total	4.3%	3.5%	52.1%	0.3%

Sursă: Personalul Comisiei, pe baza datelor furnizate de SRB, la 31 decembrie 2021.

Tabelul 2: Deduceri

Deduceri (% TREA)		Deducere bazată pe deținerile totale			Deducere bazată pe cerințe			Deducere bazată pe deținerile totale fără entități de lichidare		
Categorie	Indicator	Holdco	OpCo	Total	Holdco	OpCo	Total	Holdco	OpCo	Total
Total	Medie	14.7%	7.5%	12.3%	11.1%	6.0%	9.5%	13.2%	6.9%	11.2%
	# bănci	5	5	10	5	5	10	5	5	10
din care: dedus din T2	Medie	0.9%	1.7%	1.1%	1.2%	1.5%	1.4%	1.8%	1.7%	1.7%
	# bănci	2	4	6	1	4	5	1	4	5
din care: dedus din AT1	Medie	2.4%	2.3%	2.3%		2.1%	2.1%		2.3%	2.3%
	# bănci	1	4	5		4	4		4	4
din care: dedus din CET1	Medie	1.1%	5.2%	3.7%	0.3%	3.9%	3.7%	0.3%	5.2%	5.0%
	# bănci	2	4	6	1	4	5	1	3	4

Sursă: Personalul Comisiei, pe baza datelor furnizate de SRB, la 31 decembrie 2021.

Tabelul 3: Impactul asupra MREL și a situației solvabilității

Excedente/Deficite (% TREA)		Valoare de bază			Deducere bazată pe deținerile totale			Deducere bazată pe cerințe			Deducere bazată pe deținerile totale fără entități de lichidare			Subconsolidare		
Cerință	Indicator	Holdco	OpCo	Total	Holdco	OpCo	Total	Holdco	OpCo	Total	Holdco	OpCo	Total	Holdco	OpCo	Total
MREL	Deficit mediu		-0.3%	-0.3%		-3.8%	-3.8%		-2.5%	-2.5%		-2.1%	-2.1%		-6.1%	-6.1%
	# bănci		1	1		2	2		2	2		2	2		1	1
	Excedent mediu	9.4%	7.5%	8.9%	6.8%	4.6%	6.3%	8.1%	4.9%	7.4%	6.7%	4.6%	6.2%	7.3%	2.7%	5.8%
	# bănci	5	4	9	5	3	8	5	3	8	5	3	8	5	3	8
MREL + CBR	Deficit mediu		-2.4%	-2.4%	-2.6%	-6.1%	-4.2%	-1.5%	-4.8%	-2.9%	-2.2%	-4.5%	-3.2%		-3.4%	-3.4%
	# bănci		2	2	1	2	3	1	2	3	1	2	3		2	2
	Excedent mediu	6.4%	5.3%	6.1%	5.2%	1.7%	4.2%	6.7%	1.9%	5.4%	5.2%	1.7%	4.2%	4.2%	0.8%	3.5%
	# bănci	5	3	8	4	3	7	4	3	7	4	3	7	5	2	7
CET1	Deficit mediu															
	# bănci															
	Excedent mediu	10.4%	13.2%	11.2%	15.4%	12.3%	14.4%	15.3%	12.7%	14.5%	14.9%	12.6%	14.2%	10.3%	8.5%	9.9%
	# bănci	5	5	10	5	5	10	5	5	10	5	5	10	5	2	7
T1	Deficit mediu					-1.4%	-1.4%									
	# bănci					1	1									
	Excedent mediu	10.7%	12.9%	11.4%	15.9%	11.6%	14.5%	16.2%	11.1%	14.6%	15.8%	11.0%	14.3%	10.4%	7.7%	9.8%
	# bănci	5	5	10	5	4	9	5	5	10	5	5	10	5	2	7
OCR	Deficit mediu					-3.2%	-3.2%		-0.7%	-0.7%						
	# bănci					1	1		1	1						
	Excedent mediu	8.2%	9.8%	8.7%	14.1%	7.3%	12.0%	14.3%	7.5%	12.2%	14.0%	6.9%	11.8%	8.4%	5.5%	7.8%
	# bănci	5	5	10	5	4	9	5	4	9	5	5	10	5	2	7

Sursă: Personalul Comisiei, pe baza datelor furnizate de SRB, la 31 decembrie 2021.

Alte considerații legate de entitățile destinate lichidării

Pentru a asigura coerența cu restul cadrului, eliminarea entităților destinate lichidării din domeniul de aplicare al mecanismului de deducere pentru subscrierea indirectă de MREL internă trebuie să fie luată în considerare în contextul mai larg al dispozițiilor relevante din BRRD și RMUR aplicabile acestor entități.

În temeiul normelor existente din BRRD și RMUR, autoritățile de rezoluție au obligația de a adopta decizii privind MREL pentru toate instituțiile și entitățile care intră în domeniul de aplicare al acestor acte, inclusiv entitățile destinate lichidării. Calibrarea cerinței este proporțională pentru a ține seama de faptul că aceste entități ar fi lichidate în cadrul procedurii obișnuite de insolvență și, prin urmare, cerința este limitată, în majoritatea cazurilor și sub rezerva deciziei autorității de rezoluție, la cerințele de fonduri proprii ale entității respective [cuantumul absorbției pierderilor – articolul 45c alineatul (2) al doilea paragraf din BRRD și articolul 12d alineatul (2) al doilea paragraf din RMUR]. Singura excepție de la această situație ar apărea în cazurile în care autoritatea de rezoluție stabilește că MREL ar trebui să depășească cuantumul absorbției pierderilor, în special din cauza posibilului impact asupra stabilității financiare și a riscului de contaminare a sistemului financiar [articolul 45c alineatul (2) al treilea paragraf din BRRD și articolul 12d alineatul (2) al treilea paragraf din RMUR].

Determinarea actuală a MREL pentru entitățile destinate lichidării creează o sarcină semnificativă pentru autoritățile de rezoluție, care trebuie să emită în mod regulat decizii privind MREL din cauza legăturii cu planificarea rezoluției, și pentru bănci, care trebuie să asigure monitorizarea și respectarea altor cerințe conexe, cum ar fi regimul de aprobare prealabilă de a exercita opțiunile call sau de a răscumpăra sau a rambursa datoriile eligibile prevăzut la articolul 77 alineatul (2) și la articolul 78a din CRR. Cu toate acestea, în practică, această decizie se modifică foarte puțin în ceea ce privește structura datoriilor utilizate pentru a respecta MREL, deoarece entitatea destinată lichidării trebuie deja să își respecte cerințele de fonduri proprii prin utilizarea instrumentelor de fonduri proprii (atât timp cât entitatea face obiectul cerințelor prudențiale pe bază individuală). Lipsa de valoare adăugată a acestor decizii privind MREL, atunci când reflectă cerințele de fonduri proprii existente, pare să necesite o modificare a legislației care ar elimina obligația autorităților de rezoluție de a stabili MREL pentru entitățile destinate lichidării, în circumstanțe specifice.

În cazul în care autoritatea de rezoluție consideră că o entitate care face parte dintr-un grup de rezoluție se califică drept entitate destinată lichidării, eliminarea entităților destinate lichidării din domeniul de aplicare al mecanismului de deducere pentru MREL internă ar fi realizată indirect prin absența unei cerințe privind MREL la nivelul entității respective (deoarece nu ar putea face parte dintr-o schemă de emitere indirectă de resurse utilizate în vederea respectării unei cerințe privind MREL internă), asigurând coerența între propuneri.

Un raționament similar se aplică în cazul aplicării regimului de aprobare prealabilă de a exercita opțiunile call sau de a răscumpăra sau a rambursa datoriile eligibile, în cazul în care absența unei cerințe privind MREL elimină în mod natural entitățile destinate lichidării din domeniul de aplicare al regimului de aprobare prealabilă (deoarece entitatea destinată lichidării nu ar avea datorii eligibile în bilanțul său, chiar dacă anumite datorii ar îndeplini cerințele de eligibilitate).

Cu toate acestea, pentru entitățile destinate lichidării a căror MREL a fost stabilită la un nivel care depășește quantumul absorbției pierderilor (și anume cerințele de fonduri proprii), ar trebui să se aplice în continuare normele existente privind adoptarea deciziei MREL, aprobarea prealabilă pentru a exercita opțiunea call, a rambursa sau a răscumpăra datoriile eligibile și includerea în sfera legăturilor „în serie”.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Revizuirea vizează dispoziții specifice legate de operaționalizarea cadrului privind cerința MREL internă, acordând o atenție deosebită aspectelor legate de condițiile de concurență echitabile între diferitele structuri de grupuri bancare și reducerii sarcinii administrative pentru anumite entități în cazul cărora autoritățile de rezoluție consideră că ar putea fi lichidate în mod credibil în caz de intrare în dificultate.

Se preconizează că reforma propusă va aduce beneficii în ceea ce privește eficacitatea cadrului, claritatea juridică și o mai bună proporționalitate a cerințelor.

Reforma este neutră din punct de vedere tehnologic și nu are impact asupra pregătirii digitale.

- **Drepturile fundamentale**

UE s-a angajat să respecte standarde ridicate de protecție a drepturilor fundamentale și este parte la numeroase convenții privind drepturile omului. În acest context, propunerea respectă aceste drepturi, astfel cum au fost enumerate în principalele convenții ale ONU privind drepturile omului, în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care este parte integrantă a tratatelor UE, și în Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO).

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului UE.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Propunerea prevede obligația statelor membre de a transpune modificările aduse BRRD în legislația lor națională în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a directivei de modificare. Modificările aduse RMUR ar trebui să devină aplicabile în același timp.

Modificările introduse la articolul 45i alineatul (4) ar trebui să consolideze raportarea către autoritățile de rezoluție de către entitățile destinate lichidării a căror MREL depășește cuantumul necesar pentru absorbția pierderilor și, prin urmare, vor continua să facă obiectul unei decizii privind MREL, care să acopere cuantumul și componența capacității lor MREL.

6. EXPLICAȚIA DETALIATĂ A DISPOZIȚIILOR SPECIFICE ALE PROPUNERII

MREL pentru entitățile destinate lichidării

La articolul 2 alineatul (1) punctul 83aa din BRRD și la articolul 3 alineatul (1) punctul 24aa din RMUR se adaugă o nouă definiție, conform căreia trimiterile la „entitățile destinate lichidării” ar trebui să fie înțelese ca trimiteri la entitățile al căror plan de rezoluție prevede lichidarea corespunzătoare în mod ordonat, în conformitate cu dreptul intern aplicabil în cazul intrării în dificultate.

Pentru a obține o reducere a sarcinii de reglementare, menținând în același timp posibilitatea ca autoritățile de rezoluție să stabilească în continuare MREL pentru entitățile destinate lichidării în anumite cazuri excepționale, al doilea și al treilea paragraf de la articolul 45c alineatul (2) se înlocuiesc cu un nou alineat (2a), care stabilește noua regulă generală conform căreia autoritățile de rezoluție nu ar trebui să stabilească MREL pentru entitățile destinate lichidării. Modificări similare sunt introduse la articolul 12d din RMUR, cu eliminarea celui de al doilea și a celui de al treilea paragraf de la alineatul (2) și introducerea unui nou alineat (2a).

Posibilitatea ca autoritatea de rezoluție să stabilească o MREL, și anume să stabilească o cerință peste cuantumul absorbției pierderilor, este menținută atunci când acest lucru este necesar pentru a proteja stabilitatea financiară sau pentru a limita potențiala contagiune a sistemului financiar, care sunt criteriile existente în legislația în vigoare în prezent.

În cazul în care autoritatea de rezoluție consideră că o entitate care face parte dintr-un grup de rezoluție se califică drept entitate destinată lichidării, consolidarea efectuată în scopul MREL externe aplicabile entității de rezoluție care conduce grupul de rezoluție respectiv ar trebui să includă entitatea destinată lichidării, astfel cum s-a procedat până în prezent.

Aplicarea regimului de aprobări prealabile în cazul entităților destinate lichidării

Entitățile alocate lichidării intră în prezent în domeniul de aplicare al regimului de aprobare prealabilă prevăzut la articolul 78a din CRR, în temeiul trimiterilor încrucișate de la articolul 45b alineatul (1) și articolul 45f alineatul (2) din BRRD, precum și de la articolul 12c alineatul (1) și articolul 12g alineatul (1) din RMUR, la criteriile comune de eligibilitate definite la articolele 72a-72c din CRR. Cu toate acestea, obligațiile procedurale create de această dispoziție sunt disproporționate pentru majoritatea entităților destinate lichidării, deoarece nu se așteaptă ca acestea să dețină o capacitate de absorbție a pierderilor peste

cerințele de fonduri proprii. Într-un astfel de scenariu, raționamentul care stă la baza normelor privind aprobarea prealabilă – abilitarea autorităților de rezoluție de a monitoriza acțiunile care au ca rezultat o reducere a stocului de datorii eligibile – nu este prezent. În plus, există deja un regim separat de aprobare prealabilă pentru răscumpărarea anticipată a instrumentelor de fonduri proprii (articolul 78 din CRR), care va continua să se aplice tuturor instituțiilor.

Pentru a reduce sarcina de reglementare pentru entitățile destinate lichidării care trebuie să solicite aprobarea prealabilă de a reduce instrumentele de datorii eligibile și pentru autoritățile care trebuie să evalueze astfel de solicitări, articolul 45c alineatul (2a) din BRRD și articolul 12d alineatul (2a) din RMUR prevăd în mod explicit că regimul de aprobare prealabilă prevăzut la articolul 77 alineatul (2) și la articolul 78a din CRR nu ar trebui să se aplice entităților destinate lichidării pentru care autoritatea de rezoluție nu a stabilit o MREL. Aceasta ar fi oricum consecința naturală a eliminării deciziilor privind MREL pentru entitățile destinate lichidării respective, deoarece absența unei decizii privind MREL înseamnă că acestea nu mai au datorii eligibile în bilanțul lor, întrucât nu mai fac obiectul unei cerințe privind MREL.

În ceea ce privește entitățile destinate lichidării în cazul cărora autoritatea de rezoluție a adoptat o decizie privind MREL care depășește cuantumul absorbției pierderilor, articolul 77 alineatul (2) și articolul 78a din CRR vor continua să se aplice.

Entitățile destinate lichidării ca parte a structurilor de tip legături „în serie”

Analiza efectuată în cadrul mandatului de revizuire introdus la articolul 129 din BRRD a concluzionat cu privire la oportunitatea excluderii entităților destinate lichidării din domeniul de aplicare al normelor privind legăturile „în serie”, mai precis de a nu mai solicita ca instrumentele de fonduri proprii și alte datorii emise de entitățile destinate lichidării fără o decizie privind MREL deținute de o entitate intermediară să fie deduse de aceasta din urmă. Acest lucru s-ar aplica în cazul în care autoritatea de rezoluție a considerat, în contextul planificării rezoluției, că o entitate care face parte dintr-un grup de rezoluție se califică drept entitate destinată lichidării.

Într-un astfel de scenariu, entitatea destinată lichidării nu mai este obligată să respecte MREL și, prin urmare, nu există subscrieri indirecte de resurse eligibile pentru MREL internă prin lanțul format de entitatea de rezoluție, entitatea intermediară și entitatea destinată lichidării. În caz de intrare în dificultate, strategia de rezoluție nu prevede ca entitatea destinată lichidării să fie sprijinită de entitatea de rezoluție, ceea ce înseamnă că nu ar fi de așteptat transferul în amonte al pierderilor de la entitatea destinată lichidării la entitatea de rezoluție, prin intermediul entității intermediare, și nici transferul în aval al capitalului în sens invers.

Prin urmare, noul articol 45c alineatul (2a) din BRRD și noul articol 12d alineatul (2a) din RMUR prevăd în mod explicit că deținerile de instrumente de fonduri proprii sau de datorii emise de entități destinate lichidării care nu ar mai face obiectul unei decizii privind MREL nu ar trebui să fie deduse de întreprinderea-mamă intermediară în temeiul normelor privind deducerile aplicabile legăturilor „în serie”. În consecință, entitățile intermediare care dețin instrumente de fonduri proprii și datorii emise de entitățile destinate lichidării vor trebui să aplice ponderi de risc expunerilor respective și să le includă în indicatorul lor de măsurare a expunerii totale. Întrucât aceste expuneri vor fi luate în considerare la calcularea cuantumului total al expunerii la risc și a indicatorului de măsurare a expunerii totale aparținând entității intermediare, acest lucru asigură faptul că entitatea intermediară va fi obligată să dețină un anumit quantum al MREL interne care va reflecta expunerile respective față de entitățile destinate lichidării.

Cu toate acestea, entitățile destinate lichidării pentru care autoritățile de rezoluție își exercită puterea discreționară de a stabili MREL la un quantum care depășește cerințele de fonduri proprii ar intra în continuare în domeniul de aplicare al normelor privind deducerile aplicabile legăturilor „în serie”.

Raportarea pentru entitățile destinate lichidării

În temeiul actualului articol 45i alineatul (4), entitățile destinate lichidării nu au obligația de a-și raporta MREL autorității de rezoluție și nici de a o face publică, indiferent de calibrarea MREL care li se aplică.

Acest lucru ridică o problemă pentru autoritățile de rezoluție în cazurile în care acestea trebuie să evalueze dacă o modificare a strategiei ar fi considerată adecvată sau dacă ar trebui majorată calibrarea MREL la un nivel care să depășească quantumul absorbției pierderilor. Pentru a soluționa această problemă, autoritățile de rezoluție solicită în prezent acestor bănci o raportare simplificată, mai puțin complexă și detaliată decât este necesar în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/763 al Comisiei¹³ și în temeiul articolului 45i din BRRD.

Prin urmare, articolul 45i se modifică pentru a introduce un regim de raportare statutar în textul juridic pentru entitățile destinate lichidării pentru care a fost adoptată o decizie privind MREL (și anume în cazul în care MREL depășește quantumul absorbției pierderilor).

Pentru entitățile destinate lichidării în care nu a fost stabilită MREL, statu-quo-ul este menținut și nu există obligații specifice de raportare sau de publicare a MREL. Întrucât raportarea în scopul planificării rezoluției rămâne neschimbată și, prin urmare, va continua să se aplice tuturor entităților destinate lichidării, autoritățile de rezoluție ar putea în continuare să obțină informațiile relevante, de exemplu pentru a decide dacă să modifice strategia prevăzută pentru entitatea în cauză sau calibrarea MREL corespunzătoare.

MREL internă consolidată

Analiza efectuată de Comisie în temeiul clauzei de revizuire introduse prin Regulamentul (UE) 2022/2036 a concluzionat cu privire la oportunitatea de a permite anumitor entități intermediare, care fac parte fie din structurile holdco, fie din structurile opco, să respecte MREL internă pe bază consolidată.

Dincolo de beneficiile aduse proporționalității normelor privind deducerile aplicabile legăturilor „în serie” și reducerii la minimum a oricăror diferențe în ceea ce privește condițiile de concurență echitabile între diferitele tipuri de structuri de grupuri bancare, extinderea posibilității de a respecta MREL internă pe bază consolidată este, de asemenea, considerată utilă din următoarele motive:

- facilitează calibrarea MREL interne pentru filialele care nu sunt entități de rezoluție și ale căror cerințe de fonduri proprii suplimentare (articolul 104a din CRD) și cerința amortizorului combinat [articolul 128 alineatul (6) din CRD] sunt stabilite numai pe bază consolidată;
- clarifică aplicarea competenței de a interzice anumite distribuiri peste suma maxim distribuibilă aferentă MREL (M-MDA – articolul 16a din BRRD și articolul 10a din

¹³ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/763 al Comisiei din 23 aprilie 2021 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește raportarea în scopuri de supraveghere și publicarea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile (JO L 168, 12.5.2021, p. 1).

RMUR) în ceea ce privește filialele al căror amortizor combinat a fost stabilit la un nivel consolidat;

- se asigură că filiala dispune de o capacitate internă prepoziționată suficientă, astfel încât, în caz de intrare în dificultate, să fie în măsură să își absoarbă pierderile și să își restabilească conformitatea cu cerințele de fonduri proprii consolidate.

Articolul 45f alineatul (1) din BRRD și articolul 12g alineatul (1) din RMUR sunt astfel modificate pentru a conferi autorității de rezoluție competența discreționară de a stabili MREL internă pe bază consolidată unei filiale a unei entități de rezoluție. Această posibilitate este disponibilă indiferent de tipul de structură de grup bancar din care face parte entitatea intermediară respectivă.

Această posibilitate face obiectul a trei garanții importante. În primul rând, pentru structurile holdco, entitatea intermediară ar trebui să fie singura instituție sau entitate-filială directă care intră în domeniul de aplicare al BRRD sau al RMUR, după caz, a unei entități de rezoluție care este o societate financiară holding-mamă din Uniune Europene sau o societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune. Astfel se asigură că această posibilitate este disponibilă numai pentru structurile holdco a căror entitate intermediară centralizează expunerile din interiorul grupului. Alternativ, pentru alte tipuri de structuri de grupuri bancare, cerința de fonduri proprii suplimentare și cerința amortizorului combinat aplicabile filialei care nu este o entitate de rezoluție trebuie să fi fost stabilite de autoritatea competentă pe aceeași bază de consolidare. În al doilea rând, entitatea de rezoluție și entitatea intermediară ar trebui să fie stabilite în același stat membru și să facă parte din același grup de rezoluție. În al treilea rând, autoritatea de rezoluție trebuie să fi ajuns la concluzia că respectarea MREL interne pe bază consolidată nu afectează în mod negativ și semnificativ posibilitatea de soluționare a grupului de rezoluție din care face parte filiala și nici aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie în cazul filialei respective sau al altor entități din același grup de rezoluție. Această din urmă condiție ar permite, de exemplu, autorității de rezoluție să nu stabilească MREL internă pe bază consolidată în situațiile în care cerințele individuale aplicabile filialei ar fi mai mari.

Stabilirea MREL interne pe bază consolidată elimină posibilitatea ca autoritatea de rezoluție să stabilească MREL internă pe bază individuală pentru aceeași entitate. Acest lucru este în concordanță cu modificările introduse în cadrul MREL prin BRRD II și RMUR II, care nu mai permit ca MREL să fie stabilită pe bază multiplă în raport cu aceeași entitate. Acest lucru nu ar trebui să fie considerat o derogare de care beneficiază entitatea în cauză, deoarece respectarea MREL va continua să fie necesară, deși pe o bază diferită.

Este important de remarcat faptul că posibilitatea introdusă în prezent la articolul 45f alineatul (1) din BRRD și la articolul 12g alineatul (1) din RMUR nu implică acordarea de derogări de la MREL internă filialelor entității în cauză. Derogările de la MREL internă ar trebui să fie posibile numai în cazul în care sunt îndeplinite condițiile existente la articolul 45f alineatul (3) sau (4) din BRRD și la articolul 12h din RMUR.

În ceea ce privește instrumentele care pot fi utilizate de filiala care nu este o entitate de rezoluție pentru a respecta MREL internă consolidată, se aplică normele generale privind respectarea cerințelor consolidate și criteriile de eligibilitate prevăzute la articolul 45f din BRRD și la articolul 12g din RMUR. În plus, la articolul 45f din BRRD și la articolul 12g din RMUR se introduce un nou alineat (2a) pentru a clarifica faptul că, în cazul în care filialele incluse în domeniul de aplicare al domeniului de aplicare al consolidării oricărei entități obligate să respecte MREL internă consolidată au emis datorii eligibile către alte entități din același grup de rezoluție, dar în afara domeniului de aplicare al consolidării respectiv, sau către un acționar existent care nu aparține aceluiași grup de rezoluție, datoriile respective sunt

incluse în cuantumul fondurilor proprii și al datoriilor eligibile ale entității intermediare, până la anumite limite. Acest lucru va permite emisiunilor directe de resurse eligibile pentru MREL internă între filiala finală și entitatea de rezoluție să fie luate în considerare pentru respectarea MREL interne consolidate a entității intermediare. Această nouă normă asigură alinierea la calculul fondurilor proprii pe bază consolidată și este similară cu norma prevăzută la articolul 45b alineatul (3) din BRRD și la articolul 12c alineatul (3) din RMUR aplicabile MREL externe a entităților de rezoluție. În mod similar, limitările prevăzute în aceste modificări asigură faptul că excedentul de capacitate al filialelor respectivelor entități intermediare nu poate fi utilizat în vederea respectării MREL interne consolidate respective.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2014/59/UE și a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește anumite aspecte ale cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Băncii Centrale Europene¹⁴,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁵,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) Directiva (UE) 2019/879 a Parlamentului European și a Consiliului¹⁶ și Regulamentul (UE) 2019/877 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁷ au modificat cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile („MREL”) prevăzută în Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁸ și în Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁹, care se aplică instituțiilor de credit și firmelor de investiții („instituții”) stabilite în Uniune, precum și oricărei alte entități care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2014/59/UE sau al Regulamentului (UE) nr. 806/2014 („entități”). În

¹⁴ JO C , , p. .

¹⁵ JO C , , p. .

¹⁶ Directiva (UE) 2019/879 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și a Directivei 98/26/CE (JO L 150, 7.6.2019, p. 296).

¹⁷ Regulamentul (UE) 2019/877 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (JO L 150, 7.6.2019, p. 226).

¹⁸ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

¹⁹ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

temeiul modificărilor respective, MREL internă, și anume MREL aplicabilă instituțiilor și entităților care sunt filiale ale entităților de rezoluție, dar care nu sunt ele însele entități de rezoluție, poate fi îndeplinită de entitățile care utilizează instrumente emise către entitatea de rezoluție și achiziționate de aceasta fie direct, fie indirect prin intermediul altor entități din același grup de rezoluție.

- (2) Cadrul Uniunii privind MREL a fost modificat ulterior prin Regulamentul (UE) 2022/2036 al Parlamentului European și al Consiliului²⁰, care a introdus norme specifice privind deducerile în cazul subscrierii indirecte de instrumente eligibile pentru îndeplinirea MREL interne. Regulamentul menționat anterior a introdus în Directiva 2014/59/UE cerința ca Comisia să revizuiască impactul subscrierii indirecte de instrumente eligibile în vederea îndeplinirii MREL asupra condițiilor de concurență echitabile între diferitele tipuri de structuri de grupuri bancare, inclusiv în cazul în care grupurile bancare dispun de o societate operațională între societatea holding identificată drept entitate de rezoluție și filialele sale. Comisiei i s-a solicitat să evalueze dacă entitățile care nu sunt ele însele entități de rezoluție ar trebui să fie în măsură să respecte MREL pe bază consolidată. În plus, Comisiei i s-a solicitat să evalueze, în temeiul normelor care reglementează MREL, tratamentul aplicat entităților al căror plan de rezoluție prevede lichidarea entităților respective prin procedura obișnuită de insolvență („entități destinate lichidării”). În fine, Comisiei i s-a solicitat să evalueze oportunitatea limitării cuantumului deducerilor necesare în temeiul articolului 72e alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului²¹.
- (3) În urma revizuirii efectuate de Comisie, s-a constatat că ar fi oportun și proporțional cu obiectivele urmărite de normele privind MREL internă să li se permită autorităților de rezoluție să stabilească MREL internă pe bază consolidată pentru o gamă de entități care este mai largă decât cea care rezultă din aplicarea Directivei 2014/59/UE și a Regulamentului (UE) nr. 806/2014, în cazul în care o astfel de gamă mai largă acoperă instituțiile și entitățile care nu sunt ele însele entități de rezoluție, dar care sunt filiale ale entităților de rezoluție și care controlează ele însele filiale care fac obiectul MREL („entități intermediare”). Aceasta ar fi situația în special în cazul grupurilor bancare conduse de o societate holding. În astfel de cazuri, entitățile intermediare centralizează în mod firesc expunerile intragrup și canalizează resursele eligibile pentru MREL internă prepoziționate de entitatea de rezoluție. Din cauza acestei structuri, entitățile intermediare ar fi afectate în mod disproporționat de normele privind deducerile. De asemenea, potrivit concluziei Comisiei, cadrul privind MREL ar fi mai proporțional dacă s-ar elimina emisiunile entităților destinate lichidării din sfera expunerilor pe care o entitate intermediară trebuie să le deducă în temeiul mecanismului de deducere pentru subscrierea indirectă de resurse eligibile pentru MREL internă. O entitate destinată lichidării nu va trebui să fie sprijinită de entitatea de rezoluție în caz de intrare în dificultate, eliminând astfel necesitatea de a proteja orice mecanism de transfer al pierderilor și al capitalului în cadrul grupurilor de

²⁰ Regulamentul (UE) 2022/2036 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește tratamentul prudențial al instituțiilor de importanță sistemică globală, cu o strategie de rezoluție cu mai multe puncte de intrare, și metode pentru subscrierea indirectă de instrumente eligibile în vederea îndeplinirii cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile (JO L 275, 25.10.2022, p. 1).

²¹ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

rezoluție, care a fost scopul normelor privind deducerile introduse prin Regulamentul (UE) 2022/2036. În schimb, celelalte entități ale grupului de rezoluție vor trebui să fie sprijinite de entitatea de rezoluție în caz de dificultăți sau de intrare în dificultate. Resursele MREL necesare ar trebui, prin urmare, să fie prezente la toate nivelurile grupului de rezoluție, iar disponibilitatea acestora pentru absorbția pierderilor și recapitalizare ar trebui să fie asigurată prin intermediul mecanismului de deducere. Concluzia revizuirii efectuate de Comisie a fost, așadar, că entitățile intermediare ar trebui să deducă în continuare cuantumul integral al deținerilor lor de resurse eligibile pentru MREL internă emise de alte entități care nu sunt entități destinate lichidării din cadrul aceluiasi grup de rezoluție.

- (4) În temeiul articolului 45f din Directiva 2014/59/UE și al articolului 12g din Regulamentul (UE) nr. 806/2014, instituțiile și entitățile trebuie să respecte MREL internă pe bază individuală. Respectarea pe bază consolidată este permisă numai în două cazuri specifice: în cazul întreprinderilor-mamă din Uniune care nu sunt entități de rezoluție și care sunt filiale ale unor entități din țări terțe, precum și în cazul întreprinderilor-mamă ale instituțiilor sau ale entităților cărora li s-a acordat o derogare de la MREL internă. În temeiul articolului 72e alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care o entitate intermediară respectă MREL pe bază consolidată, entitatea respectivă nu este obligată să deducă deținerile de resurse eligibile pentru MREL internă ale altor entități care aparțin aceluiasi grup de rezoluție și care sunt incluse în perimetrul său de consolidare, deoarece respectarea MREL interne pe bază consolidată are un efect similar. Revizuirea efectuată de Comisie a arătat că entitățile intermediare ale grupurilor bancare conduse de o societate holding ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să respecte MREL internă pe bază consolidată. În plus, revizuirea a arătat că, în cazul în care entitatea intermediară face obiectul unor cerințe de fonduri proprii sau al unei cerințe a amortizorului combinat pe bază consolidată, respectarea MREL interne pe bază individuală ar putea crea riscul ca resursele eligibile pentru MREL internă prepoziționate la nivelul entității intermediare să nu fie suficiente pentru a restabili conformitatea cu cerința de fonduri proprii consolidate aplicabilă după reducerea valorii contabile și conversia respectivelor resurse eligibile pentru MREL internă. În plus, o contribuție esențială la calcularea MREL pentru instituția sau entitatea în cauză ar lipsi în cazul în care cerința de fonduri proprii suplimentare sau cerința amortizorului combinat ar fi stabilită la un nivel diferit de consolidare, ceea ce face dificilă calcularea cerinței. În mod similar, competența autorităților de rezoluție de a interzice, în conformitate cu articolul 16a din Directiva 2014/59/UE și cu articolul 10a din Regulamentul (UE) nr. 806/2014, anumite distribuiri peste suma maxim distribuibilă aferentă MREL în ceea ce privește filiala individuală devine dificil de exercitat în cazul în care indicatorul-cheie, cerința amortizorului combinat, nu este stabilit pe aceeași bază ca MREL internă. Din aceste motive, posibilitatea de a respecta MREL internă pe bază consolidată ar trebui să fie disponibilă și pentru alte tipuri de structuri de grupuri bancare, ori de câte ori entitatea intermediară face obiectul unor cerințe de fonduri proprii sau al unei cerințe a amortizorului combinat pe bază consolidată.
- (5) Pentru a se asigura că posibilitatea de a respecta MREL pe bază consolidată este disponibilă numai în cazurile relevante identificate în revizuirea efectuată de Comisie și nu conduce la un deficit de resurse eligibile pentru MREL internă în cadrul grupului de rezoluție, competența de a stabili MREL internă pe bază consolidată pentru entitățile intermediare ar trebui să fie o competență discreționară a autorității de rezoluție și ar trebui să facă obiectul anumitor condiții. Entitatea intermediară ar trebui să fie singura filială directă, și anume o instituție sau o entitate, a unei entități de

rezoluție care este o societate financiară holding-mamă din Uniune sau o societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune, este stabilită în același stat membru și face parte din același grup de rezoluție. În schimb, entitatea intermediară în cauză ar trebui să respecte cerința de fonduri proprii suplimentare sau cerința amortizorului combinat pe baza situației sale consolidate. Cu toate acestea, în ambele cazuri, respectarea MREL interne pe bază consolidată nu ar trebui, în evaluarea autorității de rezoluție, să afecteze în mod negativ și semnificativ posibilitatea de soluționare a grupului de rezoluție în cauză și nici aplicarea de către autoritatea de rezoluție a competenței de reducere a valorii contabile sau de conversie a instrumentelor de capital și a datoriilor eligibile relevante ale entității intermediare în cauză sau ale altor entități din grupul său de rezoluție.

- (6) În temeiul articolului 45f alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE și al articolului 12g alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014, entitățile intermediare pot respecta MREL internă pe bază consolidată utilizând fonduri proprii și datorii eligibile. Pentru a realiza pe deplin posibilitatea de a respecta MREL pe bază consolidată, este necesar să se asigure faptul că datoriile eligibile ale entităților intermediare sunt calculate într-un mod similar cu calculul fondurilor proprii. Prin urmare, criteriile de eligibilitate pentru datoriile eligibile care pot fi utilizate pentru a respecta MREL internă pe bază consolidată ar trebui să fie aliniate la normele privind calcularea fondurilor proprii consolidate prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Pentru a asigura coerența cu normele existente privind MREL externă, această aliniere ar trebui să reflecte, de asemenea, normele existente prevăzute la articolul 45b alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE și la articolul 12d alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 pentru calcularea datoriilor eligibile pe care entitățile de rezoluție le pot utiliza pentru a respecta MREL consolidată. În special, este necesar să se asigure faptul că datoriile eligibile emise de filialele entității care face obiectul MREL interne consolidate și deținute de alte entități din același grup de rezoluție, dar în afara sferei consolidării, inclusiv entitatea de rezoluție, sau de acționarii existenți care nu aparțin aceluiași grup de rezoluție, sunt contabilizate ca fonduri proprii și datorii eligibile ale entității care face obiectul MREL interne pe bază consolidată.
- (7) Pentru entitățile destinate lichidării, MREL se limitează, în mod normal, la cuantumul necesar pentru absorbția pierderilor, care corespunde cerințelor de fonduri proprii. În astfel de cazuri, MREL nu implică pentru entitatea destinată lichidării nicio cerință suplimentară direct legată de cadrul de rezoluție. Aceasta înseamnă că o entitate destinată lichidării poate respecta pe deplin MREL prin respectarea cerințelor de fonduri proprii și că o decizie specifică a autorității de rezoluție de stabilire a MREL nu contribuie în mod semnificativ la posibilitatea de soluționare a entităților destinate lichidării. O astfel de decizie implică numeroase obligații procedurale pentru autoritățile de rezoluție și pentru entitățile destinate lichidării, fără un beneficiu corespunzător în ceea ce privește îmbunătățirea posibilității de soluționare. Din acest motiv, autoritățile de rezoluție nu ar trebui să stabilească o MREL pentru entitățile destinate lichidării.
- (8) În cazul în care autoritatea de rezoluție consideră că o entitate care face parte dintr-un grup de rezoluție se califică drept entitate destinată lichidării, entitățile intermediare nu ar trebui să aibă obligația de a deduce din capacitatea MREL internă deținerile de fonduri proprii sau alte datorii care ar îndeplini condițiile de respectare a MREL interne și care sunt emise de entitățile destinate lichidării. Într-un astfel de caz, entitatea destinată lichidării nu mai are obligația de a respecta MREL și, prin urmare, nu există subscrieri indirecte de resurse eligibile pentru MREL internă prin lanțul

format de entitatea de rezoluție, entitatea intermediară și entitatea destinată lichidării. În caz de intrare în dificultate, strategia de rezoluție nu prevede ca entitatea destinată lichidării să fie sprijinită de entitatea de rezoluție. Aceasta înseamnă că nu se preconizează transferul în amonte al pierderilor de la entitatea destinată lichidării la entitatea de rezoluție, prin intermediul entității intermediare, și nici transferul în aval al capitalului în sens invers. Această ajustare a sferei deținerilor care urmează să fie deduse în contextul subscrierii indirecte de resurse eligibile pentru MREL internă nu ar afecta, prin urmare, soliditatea prudențială a cadrului.

- (9) Principalul obiectiv al regimului de aprobare pentru reducerea instrumentelor de datorii eligibile prevăzut la articolul 77 alineatul (2) și la articolul 78a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care se aplică, de asemenea, instituțiilor și entităților care fac obiectul MREL și datoriilor emise în vederea respectării MREL, este de a permite autorităților de rezoluție să monitorizeze măsurile care au ca rezultat o reducere a stocului de datorii eligibile și să interzică orice măsură care ar echivala cu o reducere peste un nivel pe care autoritățile de rezoluție îl consideră adecvat. În cazul în care autoritatea de rezoluție nu a adoptat o decizie de stabilire a MREL în ceea ce privește o instituție sau o entitate, obiectivul respectiv nu este relevant. Mai mult, instituțiile sau entitățile care nu fac obiectul unei decizii de stabilire a MREL nu dețin datorii eligibile în bilanțul lor. Prin urmare, instituțiile sau entitățile pentru care nu au fost adoptate decizii de stabilire a MREL nu ar trebui să aibă obligația de a obține aprobarea prealabilă a autorității de rezoluție pentru a exercita o opțiune call, a răscumpăra sau a rambursa datoriile care ar îndeplini cerințele de eligibilitate pentru MREL.
- (10) Există entități destinate lichidării pentru care MREL depășește quantumul cerințelor de fonduri proprii, caz în care autoritățile de rezoluție ar trebui să poată stabili MREL. Această MREL ar trebui să fie stabilită la un quantum care să depășească quantumul pentru absorbția pierderilor în cazul în care autoritățile de rezoluție consideră că un astfel de quantum este necesar pentru a proteja stabilitatea financiară sau pentru a aborda riscul de contagiune a sistemului financiar. În aceste situații, entitatea destinată lichidării ar trebui să respecte MREL și nu ar trebui să fie scutită de regimul de aprobare prealabilă prevăzut la articolul 77 alineatul (2) și la articolul 78a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Toate entitățile intermediare care aparțin aceluiași grup de rezoluție ca și entitatea destinată lichidării în cauză ar trebui să aibă în continuare obligația de a-și deduce din capacitatea MREL internă deținerile de resurse eligibile pentru MREL internă emise de respectiva entitate destinată lichidării. În plus, întrucât procedurile de lichidare au loc la nivelul entității juridice, entitățile destinate lichidării care fac încă obiectul MREL ar trebui să respecte cerința numai pe bază individuală. În fine, anumite cerințe de eligibilitate legate de proprietatea asupra datoriei în cauză nu sunt relevante, deoarece nu este necesar să se asigure transferul pierderilor și al capitalului de la entitatea destinată lichidării la o entitate de rezoluție și, prin urmare, nu ar trebui să se aplice.
- (11) În temeiul articolului 45i din Directiva 2014/59/UE, instituțiile și entitățile trebuie să prezinte autorităților lor competente și autorităților de rezoluție rapoarte privind nivelurile de datorii eligibile și de datorii care pot face obiectul recapitalizării interne, precum și componența acestor datorii, și să publice aceste informații în mod regulat, împreună cu nivelul MREL care li se aplică. În cazul entităților destinate lichidării, nu se aplică această obligație de raportare sau publicare. Cu toate acestea, pentru a asigura aplicarea transparentă a MREL, aceste obligații de raportare și de publicare ar trebui să se aplice și entităților destinate lichidării pentru care autoritatea de rezoluție stabilește

că MREL ar trebui să fie mai mare decât quantumul suficient pentru a absorbi pierderile. În conformitate cu principiul proporționalității, autoritatea de rezoluție ar trebui să se asigure că aceste obligații nu depășesc ceea ce este necesar pentru a monitoriza respectarea MREL.

- (12) Prin urmare, Directiva 2014/59/UE și Regulamentul (UE) nr. 806/2014 ar trebui modificate în consecință.
- (13) Pentru a asigura coerența, măsurile naționale de transpunere a modificărilor aduse Directivei 2014/59/UE și a modificărilor aduse Regulamentului (UE) nr. 806/2014 ar trebui să se aplice de la aceeași dată.
- (14) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume ajustarea tratamentului entităților destinate lichidării în cadrul MREL și a posibilităților de a respecta MREL internă pe bază consolidată, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, ci pot fi mai degrabă realizate mai bine la nivelul Uniunii, prin modificarea normelor care sunt deja stabilite la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări aduse Directivei 2014/59/UE

Directiva 2014/59/UE se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 2 alineatul (1), se introduce următorul punct 83aa:
„83aa. «entitate destinată lichidării» înseamnă o persoană juridică stabilită în Uniune în legătură cu care planul de rezoluție a grupului sau, în cazul entităților care nu fac parte dintr-un grup, planul de rezoluție prevede lichidarea entității în mod ordonat, în conformitate cu dreptul intern aplicabil;”.
- (2) Articolul 45c se modifică după cum urmează:
 - (a) la alineatul (2), al doilea și al treilea paragraf se elimină;
 - (b) se introduce următorul alineat (2a):
„(2a) Autoritățile de rezoluție nu stabilesc cerința menționată la articolul 45 alineatul (1) pentru entitățile destinate lichidării.
Prin derogare de la primul paragraf și în cazul în care acest lucru este necesar având în vedere obiectivul de protejare a stabilității financiare sau de limitare a contagiunii potențiale a sistemului financiar, autoritățile de rezoluție pot stabili în mod excepțional cerința menționată la articolul 45 alineatul (1) pentru entitățile destinate lichidării pe bază individuală, în quantum suficient pentru a absorbi pierderile în conformitate cu alineatul (2) litera (a) de la prezentul articol, majorată până la quantumul care este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor menționate. În aceste cazuri, entitățile destinate lichidării trebuie să îndeplinească cerința menționată la articolul 45 alineatul (1) utilizând unul sau mai multe dintre următoarele elemente:

- (a) fondurile proprii;
- (b) datoriile care îndeplinesc criteriile de eligibilitate menționate la articolul 72a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excepția articolului 72b alineatul (2) literele (b) și (d) din regulamentul respectiv;
- (c) datoriile menționate la articolul 45b alineatul (2).

Articolul 77 alineatul (2) și articolul 78a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu se aplică entităților destinate lichidării pentru care autoritatea de rezoluție nu a stabilit cerința menționată la articolul 45 alineatul (1) din prezenta directivă.

Deținerile de instrumente de fonduri proprii sau de datorii emise de filiale care sunt entități destinate lichidării pentru care autoritatea de rezoluție nu a stabilit cerința menționată la articolul 45 alineatul (1) nu se deduc în temeiul articolului 72e alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.”

(3) Articolul 45f se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se introduce paragraful al patrulea, după cum urmează:

„Prin derogare de la primul și al doilea paragraf, autoritățile de rezoluție pot decide să stabilească cerința prevăzută la articolul 45c pe bază consolidată pentru o filială, astfel cum se menționează la prezentul alineat, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) filiala îndeplinește una dintre următoarele condiții:

(i) filiala este deținută direct de entitatea de rezoluție și:

- entitatea de rezoluție este o societate financiară holding-mamă din Uniune sau o societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune;
- atât filiala, cât și entitatea de rezoluție sunt stabilite în același stat membru și fac parte din același grup de rezoluție;
- entitatea de rezoluție nu deține în mod direct nicio instituție sau entitate-filială, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (1) litera (b), (c) sau (d), alta decât filiala în cauză;

(ii) filiala face obiectul cerinței menționate la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE sau al cerinței amortizorului combinat pe bază consolidată;

(b) respectarea cerinței prevăzute la articolul 45c pe bază consolidată nu afectează în mod negativ și semnificativ posibilitatea de soluționare a grupului de rezoluție sau reducerea valorii contabile sau conversia, în conformitate cu articolul 59, a instrumentelor de capital și a datoriilor eligibile relevante ale filialei în cauză sau ale altor entități din grupul de rezoluție.”;

(b) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) În cazul în care o entitate menționată la alineatul (1) respectă cerința menționată la articolul 45 alineatul (1) pe bază consolidată, cuantumul fondurilor proprii și al datoriilor eligibile ale entității respective trebuie să cuprindă următoarele datorii emise în conformitate cu alineatul (2) litera (a) de

la prezentul articol de către o filială stabilită în Uniune și incluse în perimetrul de consolidare al entității respective:

- (a) datoriile emise către entitatea de rezoluție și achiziționate de aceasta, fie direct, fie indirect, prin intermediul altor entități din cadrul aceluiași grup de rezoluție, neincluse în perimetrul de consolidare al entității care respectă cerința menționată la articolul 45 alineatul (1) pe bază consolidată;
- (b) datoriile emise către un acționar existent care nu face parte din același grup de rezoluție.

Datoriile menționate la primul paragraf literele (a) și (b) nu depășesc cuantumul determinat prin scăderea din cuantumul cerinței menționate la articolul 45 alineatul (1) aplicabile filialei incluse în perimetrul de consolidare a sumei tuturor elementelor următoare:

- (a) datoriile emise către entitatea care respectă cerința menționată la articolul 45 alineatul (1) pe bază consolidată și achiziționate de către aceasta, fie direct, fie indirect, prin intermediul altor entități din cadrul aceluiași grup de rezoluție, incluse în perimetrul de consolidare al entității respective;
- (b) cuantumul fondurilor proprii emise în conformitate cu alineatul (2) litera (b) de la prezentul articol.”

- (4) La articolul 45i, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Alineatele (1) și (3) nu se aplică entităților destinate lichidării, cu excepția cazului în care autoritatea de rezoluție a stabilit cerința menționată la articolul 45 alineatul (1) pentru entitatea respectivă în conformitate cu articolul 45c alineatul (2a) al doilea paragraf. În acest caz, autoritatea de rezoluție stabilește conținutul și frecvența obligațiilor de raportare și de publicare menționate la alineatele (5) și (6) de la prezentul articol pentru entitatea respectivă. Autoritatea de rezoluție comunică aceste obligații de raportare și de publicare entității destinate lichidării în cauză. Obligațiile de raportare și de publicare nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru a monitoriza respectarea cerinței stabilite în temeiul articolului 45c alineatul (2a) al doilea paragraf.”

Articolul 2

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 806/2014

Regulamentul (UE) nr. 806/2014 se modifică după cum urmează:

- (5) La articolul 3 alineatul (1), se introduce următorul punct 24aa:

„24aa. «entitate destinată lichidării» înseamnă o persoană juridică stabilită într-un stat membru participant în legătură cu care planul de rezoluție a grupului sau, în cazul entităților care nu fac parte dintr-un grup, planul de rezoluție prevede lichidarea entității în mod ordonat, în conformitate cu dreptul intern aplicabil;”.

- (6) Articolul 12d se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (2), al doilea și al treilea paragraf se elimină;
- (b) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Comitetul nu stabilește cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) pentru entitățile destinate lichidării.

Prin derogare de la primul paragraf și în cazul în care acest lucru este necesar având în vedere obiectivul de protejare a stabilității financiare sau de limitare a contagiunii potențiale a sistemului financiar, comitetul poate stabili în mod excepțional cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) pentru entitățile destinate lichidării pe bază individuală, în cuantum suficient pentru a absorbi pierderile în conformitate cu alineatul (2) litera (a) de la prezentul articol, majorată până la cuantumul care este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor menționate. În aceste cazuri, entitățile destinate lichidării trebuie să îndeplinească cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) utilizând unul sau mai multe dintre următoarele elemente:

- (a) fondurile proprii;
- (b) datoriile care îndeplinesc criteriile de eligibilitate menționate la articolul 72a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excepția articolului 72b alineatul (2) literele (b) și (d) din regulamentul respectiv;
- (c) datoriile menționate la articolul 12c alineatul (2).

Articolul 77 alineatul (2) și articolul 78a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu se aplică entităților destinate lichidării pentru care autoritatea de rezoluție nu a stabilit cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) din prezentul regulament.

Deținerile de instrumente de fonduri proprii sau de datorii emise de filiale care sunt entități destinate lichidării pentru care autoritatea de rezoluție nu a stabilit cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) nu se deduc în temeiul articolului 72e alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.”

(7) Articolul 12g se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), se introduce paragraful al patrulea, după cum urmează:

„Prin derogare de la primul și al doilea paragraf, comitetul poate decide să stabilească cerința prevăzută la articolul 12d pe bază consolidată pentru o filială, astfel cum se menționează la prezentul alineat, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) filiala îndeplinește una dintre următoarele condiții:
 - (i) filiala este deținută direct de entitatea de rezoluție și:
 - entitatea de rezoluție este o societate financiară holding-mamă din Uniune sau o societate financiară holding mixtă-mamă din Uniune;
 - atât filiala, cât și entitatea de rezoluție sunt stabilite în același stat membru participant și fac parte din același grup de rezoluție;
 - entitatea de rezoluție nu deține în mod direct nicio filială, astfel cum se menționează la articolul 2, alta decât filiala în cauză;

- (ii) filiala face obiectul cerinței menționate la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE sau al cerinței amortizorului combinat pe bază consolidată;
- (b) respectarea cerinței prevăzute la articolul 12d pe bază consolidată nu afectează în mod negativ și semnificativ posibilitatea de soluționare a grupului de rezoluție sau reducerea valorii contabile sau conversia, în conformitate cu articolul 21, a instrumentelor de capital și a datoriilor eligibile relevante ale instituției sau ale filialei în cauză sau ale altor entități din grupul de rezoluție.”;
- (b) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) În cazul în care o entitate menționată la alineatul (1) respectă cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) pe bază consolidată, cuantumul fondurilor proprii și al datoriilor eligibile ale entității respective trebuie să includă următoarele datorii emise în conformitate cu alineatul (2) litera (a) de la prezentul articol de către o filială stabilită în Uniune și incluse în perimetrul de consolidare al entității respective:

 - (a) datoriile emise către entitatea de rezoluție și achiziționate de aceasta, fie direct, fie indirect, prin intermediul altor entități din cadrul aceluiași grup de rezoluție, neincluse în perimetrul de consolidare al entității care respectă cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) pe bază consolidată;
 - (b) datoriile emise către un acționar existent care nu face parte din același grup de rezoluție.

Datoriile menționate la primul paragraf literele (a) și (b) nu trebuie să depășească cuantumul determinat prin scăderea din cuantumul cerinței menționate la articolul 45 alineatul (1) aplicabile filialei incluse în perimetrul de consolidare a sumei tuturor elementelor următoare:

 - (a) datoriile emise către entitatea care respectă cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) pe bază consolidată și achiziționate de aceasta, fie direct, fie indirect, prin intermediul altor entități din cadrul aceluiași grup de rezoluție, incluse în perimetrul de consolidare al entității respective;
 - (b) cuantumul fondurilor proprii emise în conformitate cu alineatul (2) litera (b) de la prezentul articol.”

Articolul 3

Transpunere

Statele membre adoptă și publică, cel târziu până la ... [OP: a se introduce data = șase luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare], actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 1. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică dispozițiile respective începând cu ... [OP: a se introduce data = 1 zi de la data transunerii prezentei directive de modificare].

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de articolul 1.

Articolul 4

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 2 se aplică de la ... [OP: a se introduce data = 1 zi de la data transpunerii prezentei directive de modificare].

Articolul 2 este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Articolul 5

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg,

*Pentru Parlamentul European,
Președinta*

*Pentru Consiliu,
Președintele*